

Близъ при миѣ стоѣше старецъ
 В' бѣлѣ облѣченъ свѣтл' одѣждѣ,
 В' рѣкѣ държѣше златыя палецъ
 Сочаше в' лице благонадѣждѣ!

С' поглед' умилень мене изгледѣ
 С' гласъ же владически ми изрече,
 Слѣднаѣ краткѣ сладкѣ бесѣдѣ:
 „Чядо дързай! мѣка т' изтече.“

Скор' отъ несвѣтность ся пробудихъ
 Радости цвѣтъ в' сѣрдце ми ся роди!
 Боже всеилный! възгласихъ:
 Еда отъ тебе вѣсть ми с' изпроводи?

Близ' у съѣдно село христянско
 Имахъ одного самъ пріятели;
 Владаше в' насъ състрастїе братеко
 Искрена го знаѣхъ любителя.

Пастырско имаш' и онъ званїе
 В' планинѣ бѣхмы сѣ узнали
 Най мило бѣ ми то познанїе
 Братски ся бѣхмы задружили!

Стада си заедно се пасѣхмы
 Свирѣхмы двама с' мѣдны кавалы; (14)
 В' горека завоя ся веселѣхмы
 Ведно д' умрѣхмы бѣхмы рѣшили!